

КОТОРАРТ - ДОН БРАНКОВИ ДАНИ МУЗИКЕ ВЕЧЕРАС СЕ СЕЛЕ У ПОРТО МОНТЕНЕГРО

Позив из Беча

Међународни фестивал Которарт - Дон Бранкови дани музике наставља се вечерас (29. јул) концертом чланова Бечке филхармоније, али у Порто Монтенегро. Музичари окупљени око Бечке платформе К+К свираће од 20 часова у згради бившег Дома Војске, а концерт је насловљен „Vienna Calling!“.

Плакат за концерт

Њихов наступ уједно је дио и Rubix фестивала. Публика ће имати прилику уживати у извођењу музике реномираног виолинисте, харизматичног Кирила Кобанченка, који је уједно и директор Платформе, затим виолисткиње Ауроре Нозоми Цани, виолончелисте Флоријана Егнера, контрабасисте Бартоша Сирскиа, пијанисте Кристофа Егнера, као и хармоникаша Кристијана Баканича.

На репертоару ће се наћи дјела Моцарта, Шуберта, Баканича, Пјацоле, Крајслера, Штрауса II и Брамса, а све аранжмане потписују Кристијан Беканич и Бечка платформа К+К.

Бечка платформа К+К, коју чини динамична група реномираних извођача, основана је 2009. године из потребе за остваривањем што веће умјетничке слободе. Својим програмским концепцијама, ансамбл има циљ да, с једне стране, постави споменик свом музичком дому - Бечу, а с друге, да истражује нове жанрове и оживљава ријетко слушана музичка дјела, прије свега настала у 20. вијеку. Пројекат „Vienna Calling!“, који представља очаравајуће путовање кроз свијет класичне музике, танга, деза и грува објавила је Издавачка кућа Дојче Грамофон, 2018. године.

Ж.Ј.

НА „ДАНИМА БОРОВНИЦЕ“ У ПЛАВУ ПРОМОВИСАНА КЊИГА „РОДОСЛОВ ПЛЕМЕНА ХОТ“ АДЕМА ХОТА

Аутор и промотери

Разумјети прошлост

Ко смо, одакле смо, питања су која се код сваког човјека појаве прије или касније. Код оних мање упорних одговори се потраже у најближој околини, но, они који су истрајнији и који трагају даље и дубље најчешће се окрену књигама, архивима, историји. То је учинио и Адем Хот који је недавно објавио књигу „Родослов племена Хот“ која је прије неки дан промовисана у Центру за културу Плава, у склопу пратећих програма манифестације „Дани боровнице“. О књизи и аутору, који је по струци економиста, говорили су Гордана Сарић, Алија Реџематовић и Хоти Ибери, а промоцију је модерирала Лејла Срдановић.

Како је навела Сарић, очигледно да је књига настала као плод радозналости и потребе Адема Хота да осветли историју своје породице и племена, али и да је ово књига настала из љубави, према прецима и потомцима. Истражујући десетак година, поред усмене

предаје, додаје она, Хот се користио и историјским списима, што доприноси утемељености и квалитету књиге. Честитајући Хоту на књизи, Сарић је рекла да је успио дати свеобухватан приказ кретања кроз историју племена Хот.

Хотов дугогодишњи предан рад и напор у проналажењу података данас је заслужио као звијезда на небу племена Хот - рекла је Сарић. Реџематовић је истакао да ова књига не истражује само племенску историју, већ приказује и значајне и храбре припаднике, појединце овог племена.

Уистину, ова књига нас позива да дубље разумјемо коријене прошлости и да цијелимо богатство традиције која је пренесена с кољена на кољено - рекао је Реџематовић. Он је додао да су посебна вриједност књиге и анегдоте, илустрације, фотографије и графика које употпуњују историјску страну приче.

Ж.Ј.

У БИЈЕЛОМ ПОЉУ ПОЧЕО 20. ИНТЕРНАЦИОНАЛИ ФЕСТИВАЛ ТАМБУРАШКИХ ОРКЕСТАРА

Жице тамбурице звуцима спајају људе са свих страна

На крају прве вечери потпредседник општине Туфик Бојаџић додијелио је Златне плакете за континуирану медијску подршку и афирмацију фестивала: РТЦГ, Радију Бијело Поље, новинару дневног листа „Дан“ Миловану Нововићу и Ениси Хајдаревић Шојко, новинарки радија БХ1, као и генералним спонзорима

Уз звуке тамбуре Дјечијег тамбурашког оркестра Школе за основно музичко образовање, прекинуто је по двадесети пут Бијело Поље спојило људе, музику, просторе, културу, вјере и нације. Интернационални фестивал тамбурашких оркестара и ове године окупио је велики број посетилаца и још једном показао да музика не познаје границе и да шири љубав и пријатељство.

Поздрављајући присутне Јасмин Ђоровић, директор Центра за културу, подсетио је да је протеклих година наступило преко 300 тамбурашких оркестара са око 2.000 учесника из земље и разних крајева свијета.

Двадесет година је већ довољно дуга традиција да можемо рећи да је фестивал постигао свој циљ, доприноси промоцији и популаризацији тамбуре као инструмента, подизању нивоа музичке културе, ширењу лијепе слике о нашем граду, увезивању људи и промоцији Бијелог Поља као града културе, природних и туристичких потенцијала, добродошлице, суживота и уважавања различитости - истакао је Ђоровић.

Отварајући манифестацију, председник Општине Петар Смоловић је истакао да фестивал представља

Дјеца тамбураши оправдано покупили симпатије публике

значајну адресу на културној мапи Црне Горе, пружајући ослонац како домаћим тако и оркестрима који долазе, те зато, како је истакао, „са си-

Дениса Ђоровић

гурношћу можемо рећи да се у Бијелом Пољу одвија јединствен фестивал европских тамбура“.

На овогодишњем фестивалу наступиће II тамбурашких састава из шест земаља Сјеверне Македоније, Србије, Мађарске, Босне и Херцеговине, Хрватске и Црне Горе.

Извођењем „Кондоровог лета“ Дјечији тамбурашки оркестар из Бијелог Поља покупио је симпатије публике. Они су, уз Дјечији хор, који је за наступ припремио професор Милош Војиновић, извели пјесму „Изнад дуге“

Дјеца су и овога пута са пуно љубави и преданошћу радила на композицијама, тако да су још једном потвр-

дили изреку „на млађима свијет остаје“. Овај фестивал ће живјети још дуго, управо захваљујући овим младим људима који ће сигурно наставити традицију овог фестивала - казала је професорица Дениса Ђоровић.

На крају прве вечери потпредседник општине Туфик Бојаџић додијелио је Златне плакете за континуирану медијску подршку и афирмацију фестивала: РТЦГ, Радију Бијело Поље, новинару дневног листа „Дан“ Миловану Нововићу и Ениси Хајдаревић Шојко, новинарки радија БХ1, као и генералним спонзорима предузећима Пут Гросс, Франца и ЕПЦГ.

М.Н.

РАДОВИ САНДРЕ ПАВЛОВИЋ РАНКОВИЋ У СПОМЕН-ДОМУ „СТЕФАН МИТРОВ ЉУБИША“

Одакле долазимо, ко смо и куда идемо

Самостална изложба слика „Метаноја“ ликовне умјетнице Сандре Павловић Ранковић може се погледати наредних дана у Спомен-дому „Стефан Митров Љубиша“. Организатор изложбе је будванска ЈУ Музеји и галерије Будве, а у њихово име изложбу је пригодним ријечима отворила кустоскиња поставке Данка Митровић.

Присутнима се обратила и Сандра Павловић Ранковић, која је навела да се изложба може посматрати и као својеврсна ретроспектива јер је у Будви изложила најбоље радове настале у посљедњих 15 година.

Зато излажем слике из различитих серија јер желим да укажем на континуитет у развоју тема везаних за суштинска питања, питања

о смислу: одакле долазимо, ко смо и куда идемо. Кроз трагање, наслућивање, ликовни израз се мијења пратећи метаноју у мом духовном животу. У жељи да ће ова изложба оплемени, подстаћи на промјену посјетиоце, радујем се сваком сусрету у галерији Спомен-дома „Стефан Митров Љубиша“ - рекла је Павловић Ранковић, преноси музејска прес служба.

Павловић Ранковић је рођена 1982. године. Завршила је Средњу школу за дизајн а потом дипломирала на Факултету примењених уметности у Београду, на одсјеку Зидно сликарство са просјечном оцјеном 9,52. Мастер је зидног сликарства. Члан је од 2020. Умјетника Шведске - Svenska Konstförbundet. Интензивно се бави и својом

Детаљ с отварања изложбе „Метаноја“

основном професијом - зидним сликарством, па је ауторка више самосталних пројеката у Србији и иностранству, на сакралне и свјетовне теме.

Као сарадник, учествовала је и у пројектима из области конзервације и рестаурације зидних слика у Србији и Црној Гори.

Ж.Ј.

Objavljen novi broj „Maticе“

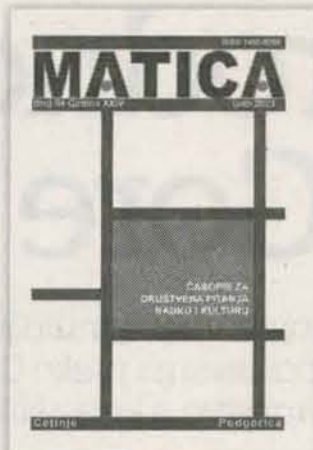
Raznovrsne teme, važne za Crnu Goru

PODGORICA – Izašao je ljetnji broj „Maticе“, kao 94. sveska časopisa za društvena pitanja, nauku i kulturu koji Matica crnogorska izdaje već 24 godine.

Ovaj broj časopisa otvara tekst **Bojana Jovanovića** u kome se bavi budućnošću Evropske zajednice i novim njemačkim idejama o dopuni **Šumano**-ve deklaracije i putu koji vodi federaciji evropskih država. Prilog iz zaostavštine **Danila Radojevića** „Crnogorci pod asimilacionim maljem“ je neobjavljeni razgovor autora koji je vodio sa **Ljubetom Labovićem** u Beogradu 1994. godine. Drugi nastavak teksta **Velizara Radonjića** „Svetilišta gdje mrtvi živima oči otvaraju“ posvećen je spomenicima NOB-a, dok **Radenko Ščekić** piše o medijsko-političkim odnosima.

U prilogima iz istorije zastupljeni su: **Luka Lopičić** tekstom „Đurđe Crnojević i Crna Gora u turskim dokumentima s kraja 15. vijeka“, **Novak Adžić** tekstom o zločinima vojske Kraljevine Srbije nad Crnogorcima u periodu 1918–1926. Nove podatke o životu princa **Mila Petrovića Njegoša** u Irskoj 1940–1978. donosi **Alek Barović**, a **Dragutin Papović** piše o saradnji Crne Gore sa zemljama u razvoju od početka 80-ih godina. **Jovan Muhadinović** bavi se uvođenjem trgovačkih propisa u Crnoj Gori nakon Berlinskog kongresa.

Zanimljive priloge iz antropologije donose **Ivo Mišur** („Običaj krsnog imena [krsne slave] kod katolika u Baru i okolini“) i **Draško Došljak** („Antroponimi nahija Bjelo-

Naslovnica časopisa „Matica“

pavlići i Piperi u defterima za Sandžak Skadra 1485. godine“). O terorizmu piše **Marko Kusovac**, a o filozofskom poimanju slobode **Vlado Jovanović**.

Seriju tekstova o teatru počinje u ovom broju **Janko Ljumbović** „Everyman Dilas – sjećanje na socijalizam“, a o filmskim adaptacijama romana „Ženska francuskog poručnika“ i „Engleski pacijent“ ima prilog stalni saradnik **Žarko Martinić**. **Mladen Zadrina** donosi esej o **Karavadu** kao proleterskom slikarskom geniju. **Marina Šoć** obrađuje ličnost dr **Pera Šoća**, crnogorskog kraljevskog ministra, a **Srđa Martinović** je pronašao i priredio ratni dnevnik komandira **Marka Milova Martinića**, koji će biti objavljen u nekoliko nastavaka. Novi broj časopisa „Matica“ završava 16. nastavkom zapisa o Crnoj Gori i Crnogorcima u štampi i publikacijama koje bira **Branišlav Borilović**.

Glavni urednik časopisa „Matica“ je **Marko Špadijer**, a redakciju još čine **Ivan Ivanović** i **Dragan Radulović**. **R. K.**

Objavljena zbirka pjesama „o trenutku. u trenucima.“ Milana Stanišića

Postojanje u slutnji sjaja koji izmiče

PODGORICA - Debitantska zbirka poezije „o trenutku. u trenucima.“, autora **Milana Stanišića** objavljena je u izdanju Narodne biblioteke Budve. U zbirci je zastupljena poezija koju je Stanišić pisao između 2003. i 2013. godine.

Recenzentkinja **Natalija Đaletić** je u predgovoru, između ostalog, istakla da Stanišićevu knjigu čita kao zgusnute lirске monologe.

- Poezija Milana Stanišića je poezija nesigurnosti i konfuzije u pogledu pozicije pjesničkog Ja u ovom i ovakvom svijetu. Pjesničko Ja se osjeća izgubljeno i nesposobno da razumije dešavanja oko sebe a sudbina mu se čini nepostojećom. Ipak, pjesničko Ja du-

boko razumije svoju poziciju i svoje postojanje izvan sujevjerja, vjerovanja, ograničenja koja ljudi postavljaju sami sebi. Koncept dualnosti i nesigurnosti, iskazi da postojimo i ne postojimo, jesmo i nismo, živi smo i mrtvi smo istovremeno, svjedoče o nemogućnosti utemeljenja ljudskog bića na ovom tlu – zapisala je Đaletić.

Dizajn korica knjige o trenutku. u trenucima.“ potpisuje **Igor Benić**.

Novinar i pjesnik Milan Stanišić rođen je u Beogradu 1994. godine. Literarne zapise objavljuje na blogu „O trenutku. u trenucima.“ gdje se kroz prozne i poetske tekstove zastupljeni i drugi, mahom neafirmisani, autori mlađe generacije. **D. E.**

Poznati holivudski glumac Džon Malkovič doputovao u Crnu Goru,

U ljudskoj prirodi je da se veže za antiheroje

Osjećam se veoma prijatno u zemljama bivše Jugoslavije, u ovoj regiji uopšte. Tako je širom Istočne Evrope. Često me pitaju za moje porijeklo, znam da sam četvrtinom Francuz, četvrtinom Škot. Zbog toga je, nekako prirodno, Evropa u globalu mjesto gdje se dobro osjećam – rekao je Malkovič

TIVAT – Nikada nemam očekivanja kada neki projekat predstavljam publici. Očekivanja su uvijek loša. Ostavljam uvijek publici da procijeni kako im se nešto sviđa – ovako je holivudski glumac **Džon Malkovič** najavio predstavu „Paklena komedija“ kojom je sinoć u Porto Montenegro otvoreno prvo izdanje „Rubiks“ festivala.

Neposredno prije izvođenja predstave, Malkovič se sastao sa crnogorskim medijima koje, kako je rekao, nije očekivao u tolikom broju.

IRONIJA

U komadu „Paklena komedija“, koji je naslonjen na Malkoviča kao glavnog aktera, uz pratnju 25 članova orkestra, poznati glumac donosi lik serijskog ubice. Komedija u ovom djelu, kako je objasnio, nalazi se u ironiji, odnosno činjenici da je ona „paklena“.

- Kada i ako je dobra, umjetnost ima tu moć da mijenja čovjekov život, ili bar perspektivu, način na koji posmatramo stvari. Ono što jeste činjenica je da u ovom djelu mi imamo ta dva različita faktora, suprotstavljene strane. Jedna od njih je neophodnost pokajanja. To može biti pokajanje za djela za koja čovjek želi da nikada nije napravio. Mislim da su ljudi istinski mislili da se Unterveger, moj lik, pokajao. Ipak, nijesam siguran da serijske ubice mogu lako da se pokaju – rekao je Malkovič.

Džon Malkovič juče tokom susreta sa novinarima u Tivtu

Publika, ma gdje god se nalazi, fascinirana je, a nerijetko se i veže za antiheroje. Malkovič u tome vidi srž ljudske prirode, želju da se odagna strah od nepoznatog.

- Kada sam stvarao ovaj lik, mislio sam da će ljudima biti privlačan, i bio sam u pravu. Iz istog razloga zbog kog se ljudi boje mraka. Serijske ubice, poput njega, čine mrak vidljivim. Neki ljudi su se zaista zainteresovali da na ne-

ki način razumiju ove ljude, njihovu psihu. Ali, mimo toga, ne znam šta ga još čini privlačnim – ocijenio je on.

Kada radi ili stvara neko novo djelo, jedna od najvažnijih stvari mu je da one imaju uporište u društvu, angažovanost jedne vrste.

- Nijesam pretjerani ljubitelj sapunica, premda ljudi mnogo pričaju o njima. Nikada nijesam sebe vidio u nekom takvom projektu, mada postoje ljudi koji su mnogo dobri i u takvoj vrsti poslova. Mene intrigira i više zanima ljudska psihu. Dio sam brojnih projekata, koji se ne razlikuju previše od ovog. Takvi su komadi „Report on the Blind“, **Šnitkeov** koncert za klavir i gudače, a sve u kombinaciji sa djelom romana **Ernesta Sabata**, kao i „The Infamous Ramirez Hoffman“. Napravio sam mnogo takvih projekata i ne planiram da stanem sa njima – kazao je Malkovič. Penzija mu, kako je dodao, zbog toga djeluje daleko.

- Ja odmaram na bini. Otkako sam napunio 50 govorim da ću odmoriti ili otići u penziju onda kada dođe vrijeme za to. Velika je to odluka da se donese. U suštini, donosi je publika – kad prestane da im bude interesantno ono što radim. Uvijek kada nešto predstavite publici, logično je da može da im se ne sviđa, da bude odbačeno. A, kada i ako to postane kontinuitet, onda znate da je došlo vrijeme da se povučete, jer i vi bivete odbačeni. Ipak, volio bih da poži-

Članovi Bečke filharmonije večeras gosti KotorArt-a i festivala „Rubix“

Promocija kompozicija koje s

PODGORICA – Bečka platforma „K+K“, koju čine renomirani članovi Bečke filharmonije, okupljeni u ovu dinamičnu grupu od 2009. godine, nastupiće večeras u 20 sati u zgradi bivšeg Doma vojske u Porto Montenegro, u okviru „Rubiks“ festivala. Koncert organizuje KotorArt.

Na koncertu pod nazivom „Vienna Calling!“ publika će imati priliku da uživa u izvođenju muzike renomiranog violiniste, harizmatičnog **Kirila Kobančenka**, koji je ujedno i direktor Platforme, zatim violinistkinje **Aurore Nozomi**

Cani, violončeliste **Florijana Egnera**, kontrabasiste **Bartolomeja Siroškia**, pijaniste **Kristofa Egnera**, kao i harmonikaša **Kristijana Bakanića**.

Na repertoaru koncerta će se naći djela **Mocarta**, **Šuberta**, **Štrausa II** i **Pjajcole**, ali i **Bakanića** („Pentango“, „Mionga lenta“, „Ideocello“, kao i valcer „Rouge Zwiefocha“), **Krajslera** („Lijepi ruzmarin“) i **Brabeka** („Plavi rondo á la Turk“). Sve aranžmane potpisuju Bakanić i Bečka platforma „K+K“.

Međunarodnu pažnju umjetnici su privukli brojnim koncertima po Evropi i Aziji. Platforma „K+K“ u nazivu an-

sambla predstavlja aluziju na carske porodice Habzburške monarhije i, u isto vrijeme, direktora Platforme, harizmatičnog **Kirila Kobančenka**. Rođen u Ukrajini, violinista jednog od najpoznatijih orkestara na svijetu i zaljubljenik u elektronsku muziku, Kobančenko je ostvario svoj san: da inspirisan mnoštvom tradicija proširi granice sviranja muzike koju publika ranije nikada nije čula. Kobančenko je ansambl stvorio sa željom da u prvi plan stave djela koja se rijetko izvode.

- Biti u mogućnosti da stvorite muziku je privilegija, pogotovo muziku koju želite sami da svirate, izabrati i otkriti samo-

stalno, „zapaliti“ se na probama i onda je predstaviti publici – izjavio je svojevremeno prvi violinista Bečke filharmonije. Svojim programskim koncepcijama, ansambl ima cilj da, s jedne strane, postavi spomenik svom muzičkom domu – Beču, a s druge, da istražuje nove žanrove i oživljava rijetko slušana muzička djela, prije svega nastala u 20. vijeku, navodi se u saopštenju organizatora.

Ulaznice za koncert su dostupne preko Gigs Tix mreže, putem interneta na www.gigstix.me i širom Crne Gore, na izabranim lokacijama Tobacco S Press kioska. **D. E.**

e se sastao sa novinarima

Besmrtnost je velika riječ da bi je lako koristili

Publika **Džona Malkovića** poznaje po raznim projektima, a zasigurno najpoznatiji različitim generacijama su „Opasne veze“ i „Novi papa“. Vežu između ovih uloga ne vidi. - Pretpostavljam da postoji nepremostiva razlika među njima – jedan je religiozan, a drugi nije – kazao je Malković kroz smijeh. Malković je pisao i scenario za film **Roberta Rodrigeza** „100 years“, koji je zaključen kako bi prvi put bio prikazan za 100 godina, odnosno, u novembu 2115. godine. Na toj premijeri od publike ima samo jedno očekivanje. - Očekujem publiku koja će biti znatno mlađa od mene. Vjerujem da postoje filmovi koji mogu da budu vječni, odnosno, da traju dugo. Iskreno, nijesam siguran da mogu da kažem koji su to filmovi. Postoje i druge vrste umjetnosti koje mogu da žive mnogo, ali besmrtost je velika riječ da bi je lako koristili – ocijenio je Malković.

vim dovoljno da vidim unuku kako odrasta – objasnio je Malković.

RAZLIČITOST

Ono čemu mora da teži umjetnost jeste prilagođavanje i spoj različitosti, a zbog toga mu se i dopada koncept „Rubiks“ festivala. - Čitavog života težio sam tome da u svojim projektima stvaram i kombinujem različite muzičke žanrove, da ne zanemarujem klasiku, da u njima postoje različiti oblici vizuelne umjetnosti. Naravno, nikada u svom radu nijesam zanemario ni pozorište, tako je otkako pamtim. Zbog toga cijeni i volim ovakve kolaboracije. Sa ovim orkestrom, tokom posljednjih 15 godina, mnogo sam putovao, širom svijeta. A, ovo je samo jedan od tri projekta koje smo napravili zajedno. Muzika je nešto što je dio moje svakodnevice, mnogo držim do nje i zbog toga su i ovakve saradnje za mene veoma interesantne. Drago mi je da nas je „Rubiks“ festival okupio upravo oko ovoga – rekao je Malković. Prepoznatljivost i slavu koje mu je donijelo bavljenje glumom ne gleda kao poseban životni benefit, više kao nešto što se ne može izbjeći. - Na mojim počecima sve je izgledalo mnogo drugačije

nego sada, što je i logično. Svijet se enormno promijenio od 1976. godine kada sam ja počeo da se bavim ovim poslom. Sada živimo u vremenu kada veliki broj mladih, čak i djece upisuje i završava akademije i počinje da se bavi pozorištem. Najveća promjena koja se desila, onako kako to meni izgleda, jeste to da je u suštini biti poznat ili slavan za neke ljude postala i velika nesreća – kazao je Malković. Posljednjih godina Malković je često u Evropi. - Osjećam se veoma prijatno u zemljama bivše Jugoslavije, u ovoj regiji uopšte. Tako je širom Istočne Evrope. Često me pitaju za moje porijeklo, znam da sam četvrtinom Francuz, četvrtinom Škot. Zbog toga je, nekako prirodno, Evropa u globalu mjesto gdje se dobro osjećam. Tu sam proveo gotovo polovinu života, veliki dio moje karijere vezan je za ovaj dio svijeta, ovo okruženje. U Evropi se mnogo dobro osjećam i na mnogo načina se identifikujem sa njom – ispričao je on. U Crnoj Gori, kako je kazao, boravio je ranije sa suprugom na odmoru. Ovog puta se neće previše zadržavati budući da danas rano leti za Dubrovnik, odakle nastavlja dalju turneju predstave – u Španiji.

S. VIŠNJIĆ

Predstavnici Filmskog centra bili gosti programa u Istanbulu

Očekuju više koprodukcija između Turske i Balkana

PODGORICA – Direktorica Filmskog centra Crne Gore **Aleksandra Božović** i savjetnik za međunarodnu promociju i saradnju **Marko Eraković** bili su gosti programa „TRT 12 Punto“, najveće platforme za razvoj scenarija i koprodukcije u Turskoj, koji je održan od 19. do 22. jula u Istanbulu.

Događaj je organizovala Turska nacionalna radio-televizija (TRT). Predstavnici Filmskog centra su, zajedno sa crnogorskim producentom **Velišom Popovićem**, učestvovali na sastancima sa turskim rediteljima i producentima, finalistima programa „TRT 12 Punto“, na kojima su se upoznali sa selektovanim projektima i razmatrali mogućnosti za saradnju na njihovom daljem razvoju. „TRT 12 Punto“ je najveća platforma u Turskoj za razvoj scenarija i koprodukciju. Cilj joj je da podrži projekte u fazi razvoja scenarija, obezbijedi turskoj kinematografiji kvalitetne scenarije, te pretvori ove projekte u filmove. Božović je bila učesnica na panelu „Koprodukcije sa regionom Zapadnog Balkana“, sa predstavnicima filmskih centara Hrvatske, Srbije i Slovenije. - Crna Gora je veoma zainteresovana za produbljivanje saradnje sa Turskom na razvoju koprodukcija kroz programe umrežavanja sa crnogorskim producentima – kazala je Bo-

Predstavljanje Crne Gore kao destinacije za snimanje filmova

žović predstavila mogućnosti za koprodukciju saradnju sa Crnom Gorom. Eraković je turskim producentima i drugim gostima programa „TRT 12 Punto“ održao prezentaciju „Film in Montenegro“, kojom je prisutnima predstavio rad Filmskog centra na promociji Crne Gore kao atraktivne filmske destinacije za inostrana snimanja, kroz pregled najvažnijih međunarodnih produkcija koje su snimane u Crnoj Gori, kao i kroz program podsticajnih mjera za inostrane producente koji Centar sprovodi od 2019. godine. U okviru programa „TRT 12 Punto“ dodijeljene su i nagrade ostvarenjima koja su ranije

bila dio programa. TRT nagradu za međunarodne koprodukcije dobili su projekti „Zelena granica“ **Agnjiške Holand** i „U sjeni rogova“ **Ognjena Glavonića**, nagradu CineLink Sarajevo film festivala dobili su projekti „Bjesnilo“ **Abdurahmana Onera** i „Ptica iz snova“ **Murata Peja**, dok su TRT nagradu za koprodukciju dobili projekti „Prava žena“ **Ejlem Kaftan**, „Lo-Fi“ **Alikana Durbasa** i „Lifelike“ **Alija Vantasevera**. O najboljima je odlučivao međunarodni žiri u sastavu **Danis Tanović** (reditelj), **Mirsad Purivatra** (osnivač Sarajevo film festivala), **Denis Ruh** (direktor Evropskog filmskog marketa), **Fatma Hasan**

Alremaihi (direktorica Doha film instituta) i **Eva Puščinska** (producentkinja). Na svečanoj dodjeli nagrada generalni direktor Turske nacionalne radio-televizije, **Mehmet Zahid Sobaci**, kazao je da su ove godine bili domaćini vrlo važnim gostima sa Balkana. - Čelnici filmskih centara Srbije, Hrvatske, Crne Gore i Slovenije bili su ovdje kako bi se upoznali sa našim selektovanim projektima i približili mogućnosti sufinansiranja u svojim zemljama. Veliko im hvala. Vjerujem da ćemo u narednim godinama vidjeti više tursko-balkanskih koprodukcija – rekao je on. S.V.

Hoće li pravna pobjeda donijeti „veliki povratak“ Kevina Spejsija

Osramoćen, ali nevin, ponovo gleda u Holivud

PODGORICA – Holivudski glumac i oskarovac **Kevin Spejsi** oslobođen je na sudu u Velikoj Britaniji od optužbi za devet navodnih seksualnih prestupa.

Pravna pobjeda američkog glumca mogla bi označiti veliki povratak u njegovoj karijeri, kažu stručnjaci. Ipak, producenti u Holivudu su i dalje oprezni kad je njegov povratak u svijet filma u pitanju. Dobitnik Oscara za najboljeg glumca u „Američkoj ljepoti“ i najbolju sporednu ulogu u filmu „Privedite osumnjičene“, koji je u popularnoj seriji „Kuća od karata“ imao ulogu beskrupuloznog političara **Frenka Andervuda**, oslobođen je u srijedu na sudu u Velikoj Britaniji od optužbi za devet navodnih seksualnih prestupa, javlja AFP. Spejsi je tokom suđenja tvrdio kako je „izgubio svoj posao, ugled i sve u nekoliko dana“ kada su se optužbe prvi put pojavile 2017. godine, na vrhuncu pokreta #MeToo. Njegov advokat **Kristofer Melčer** smatra da posljednja presuda „mijenja sve“. - Kao što je karakteristično za Holivud, sve se na koncu svo-

Kevin Spejsi

di na novac – rekao je Melčer. Smatra da je Spejsi i dalje veoma popularan glumac čiji su se obožavatelji svakodnevno pojavljivali kako bi ga podržali na suđenju u Londonu. - Nijedna od budućih odluka pri odabiru glumaca neće biti donesena zbog dobre volje. Biće riječ o želji da se zaradi – rekao je Melčer za AFP. Sam je Spejsi u nedavnom in-

tervju za njemački Die Zeit rekao da „u ovom trenutku ima ljudi koji su ga spremni zaposliti čim bude oslobođen“. - Producenti će vidjeti ovu sudsku pobjedu i mogu je iskoristiti kao razlog da opravdaju njegovo ponovno zapošljavanje – rekao je advokat **Tri Lovel**. Oslobođajuća presuda je uslijedila za manje od godinu nakon što je sud u Njujorku odbacio tužbu protiv njega za seksualni prestup i nakon što je sud u Masačusetsu odbacio optužbe za seksualno zlostavljanje 2019. Uprkos uspješnim pravnim procesima, Spejsijev ugled je pretrpio potencijalno štetne optužbe raznih ljudi, a javno su otkrivene neke sramotne i neugodne pojedinosti, prenosi Hina. Njegova se odbrana temeljila se na nedosljednostima u optužbama i podršci drugih slavni osoba poput pjevača **Eltona Džona**. Advokat Melčer ipak priznaje da bi obim optužbi protiv Spej-

sija mogao zabrinuti holivudske producente s pravnog gledišta, a naročito zbog činjenice da su mnoge optužbe došle od kolega glumaca. - Pojave li se novi navodi, istiniti ili lažni, producent je upoznat s prošlim optužbama i činjenicom da ima veću dužnost da zaštiti glumačku postavu i ekipu – kazao je on. Melčer je naznačio da bi buduću ugovori mogli Spejsiju braniti društvene kontakte s glumcima i filmskim ekipama ili bi mu mogao biti dodijeljen „pratilač“ tokom snimanja. To bi Spejsija moglo zaštititi od novih optužbi, a istovremeno producentima „dati oči i uši“ kao mjeru zaštite. Međutim, prema **Evanu Niermanu**, šefu službe za odnose s javnošću „Red Banyan“, „pojednostosti suđenja prati tek mali dio populacije“. - Većem dijelu publike će ostati ključni utisak, a to je da je nevin – rekao je Nierman. R.K.

rijetko izvode

Bečka platforma „K+K“

KOTORTART PROMO

Predstavom „Paklena komedija“ Džona Malkoviča u Porto Montenegro otvoren festival „Rubix“

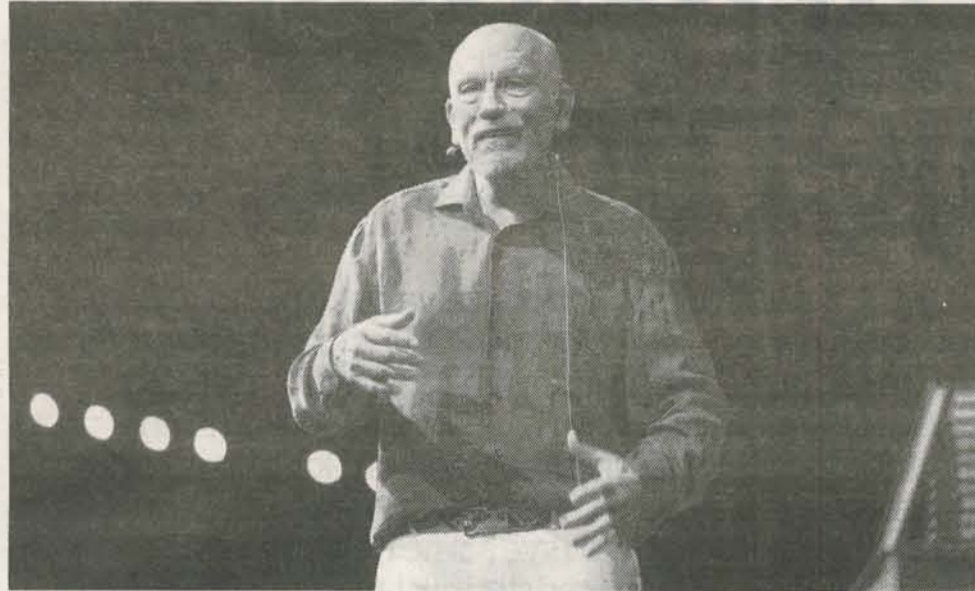
TIVAT – Iako se čak u najavi predstave „Paklena komedija“ za ključni element uzima to što je u pitanju monodrama Džona Malkoviča, jednako važne u ovoj izvedbi jesu solistkinje orkestra Bečke akademije koji prati predstavu. Imala je priliku da se uvjeri u to i publika na otvaranju festivala „Rubix“ u Porto Montenegro, u petak večer, kada je predstava i izvedena.

„Paklena komedija“ istinita je priča o austrijskom piscu i masovnom ubici Džeku Untervegeru, ispričana u vidu ispričanih priča.

GRADACIJA

Malkovič je u priču uveo šarmantno i duhovito, da bi gradacijom ulazio u psihu i donosio drugačiji prikaz aktera kojeg portretira. U cjelovečernjoj naizmjeničnoj smjeni monologa i sjajnih solističkih izvedbi članica orkestra – na djelove kao da se njima propovijeda savjest – ispričana je stvarnost čovjeka čiji je put bio drugačiji, bez dvojbe da li je pogrešan ili ne, ali posmatran iz njegove perspektive. „Paklena komedija“ priča je bazirana na istinitoj ispričani, na tome koliko odnosi koje primarno formiramo mogu da budu ključ ili krajnji činilac

I nesreća je na cijeni ako je dobro upakovana

Džon Malkovič u predstavi „Paklena pomorandža“

toga kakva ćemo ličnost postati. U predstavi je prozeta priča o tome i koliko, zapravo, svijet danas počiva na pravim načelima, te da li nesreća i ubistva mogu da budu na dobroj cijeni ako se lijepo upakuju. Komedija u ovom djelu, kako

je Malkovič objasnio u ranijem susretu sa medijima, nalazi se u ironiji, odnosno, činjenici da je ona „paklena“.

– Kada i ako je dobra, umjetnost ima tu moć da mijenja čovjekov život, ili bar perspektivu, način na koji posmatramo stvari. Ono

što je činjenica jeste da u ovom djelu mi imamo ta dva različita faktora, suprotstavljene strane. Jedna od njih je neophodnost pokajanja. To može biti pokajanje za djela za koja čovjek želi da nikada nije napravio. Mislim da su ljudi istinski mislili da se

Unterveger, moj lik, pokajao. Ipak, nijesam siguran da serijske ubice mogu lako da se pokaju – rekao je Malkovič.

Predstava je izvedena na bini „Sinhiro“ festivala „Rubix“, koja je, zaista, ono što su organizatori najavili na startu – ambijentalna scena i napravljena tako da bez problema može da bude mjesto koje spaja različite umjetničke forme.

KULMINACIJA

Festival „Rubix“ zvanično su otvorili direktor Porto Montenegro **David Margason** i ministarka kulture i medija **Maša Vlaović**. Razgovori o organizovanju ovog događaja, kako je Margason rekao, trajali su skoro dvije godine.

– Ovo je kulminacija izuzetnog rada velikog broja ljudi i trebalo bi mi cijelo veče da zahvalim svim tim ljudima, ali oni znaju o kome govorim. Pitanje koje smo često dobijali jeste zašto se naš festival zove „Rubix“, a odgovor je da se život svima pretapa iz posla u opuštanje, naš

profesionalni život se spaja sa našim privatnim životom. Svi tražimo rješenje za zagonetku zvanu život. Na „Rubix-u“ smo odlučili da spojimo teatar, muziku, umjetnost i tehnologiju i na taj način pružimo svoj odgovor – kazao je Margason.

Veoma je važno, kako je Vlaović rekla, što je Crna Gora mjesto na kome će nova umjetnička istraživanja imati velike svjetske zvijezde.

– Festival predstavlja osvježene i narednu fazu savremenih manifestacija u Crnoj Gori. Organizatori su brižljivim balansom teatra, muzičko-scenskih aktivnosti, istraživanja u oblasti likovnosti, kao i književnim programom stvorili unikatnu publiku generisanjem jedinstvenih senzacija – kazala je Vlaović.

U okviru Festivala, publika je sinoć imala priliku da isprati nastup „Vienna Calling“ u produkciji KotorArt-a, kao i **Huga Kanta**. Hedlajner večeri bio je britanski bend „Morčiba“, a program je zatvorio **Frančesko Tristano**. Posljednje veče je posvećeno elektronskom zvuku, a program će večeras u 20 sati otvoriti lokalni di-džej **Marko Čadenjega**. Nakon njega, u 22 sata će nastupiti **Novak Radulović**, te u ponoć jermenski di-džej **Armen Miran**. Festival će zatvoriti britanski di-džej **Damian Lazarus**. **S.V.**

Na „Barskom ljetopisu“ premijerno izvedena predstava „Dekameron“

Mali čovjek se igra sa velikim temama

BAR – Premijera predstave „Dekameron“, koprodukcije JU Kulturni centar Bar („Barski ljetopis“), Gradskog pozorišta iz Podgorice i Narodnog pozorišta iz Niša, po dramatisaciji Stevana Koprivice, a u režiji Dejana Projkovskog, održana je na Ljetnjoj sceni Doma kulture u Baru.

Sa premijernog izvođenja predstave „Dekameron“

Godina je 1348. Kuga hara Evropom, a u Firenci, kolijevci renesanse, okuplja se grupa mladih umjetnika koji će se bolesti i smrti oduprijeti pričanjem priča i uživanjem u životu, poklonjenim trenutima sreće u okruženju Apokalipse. Savremenim scenskim jezikom pričaju sedam priča iz Bokačovog „Dekamera“ i skoro pa ravnomjerno smjenjuju emocije. Humorno sagledavanje, ironija i apsurd poetička su sredstva kojima se u dramatisaciji služio Stevan Koprivica, a reakcije publike kazuju da nas dramaturg odlično poznaje.

– I kada vam se čini da imate gotov pozorišni proizvod, publika je ta koja daje konačni sud. Večeras je bilo, zaista, dobrih i pravih reakcija. Ono što smo mislili da će ići u komedijskom tonu, išlo je. U jednom trenutku su tu izvjesna tumačenja tragizma i gubitništva, to je bila i namjera reditelja, a publika je to jako dobro prepoznala, pa se iz smijeha prešlo u jednu znakovitu ti-

šinu i neku vrstu katarze, što i jeste svrha pozorišta – kazao je Koprivica.

„Dekameron“ je spoj različitih žanrova. Od farse, skerca, anegdote, pa do tragedije i melodrame, za koju Koprivica kaže da je kao pisac preferira. – Svega toga ne bi bilo da Bokačovo svesremeno djelo nije dalo povoda da se napravi ovakav komad. Ovo je takozvana fragmentarna dramaturgija, niz slika koje na kraju daju jednu opštu, veliku sliku i vizuru spram bolesti, straha, religije, manipulacije i pokušaja malog, običnog čovjeka da se uspravi i da bude slobodan – rekao je Koprivica.

Reditelj Dejan Projkovski rekao je da ovo pozorišno ostvarenje ima duh mjesta u kom je nastalo, te da je u središtu priče čovjek i njegova ideja o ličnoj slobodi i izborima. Prema njegovim riječima, i sam Bo-

kačo govori o malom čovjeku koji hoće da se poigrava sa velikim temama.

– Čitao sam jedan tekst koji govori o tome šta je dokaz da postojanje ove civilizacije ima smisao, i, između ostalog, pominje se „Dekameron“, **Danteov**, „Pakao“, **Mikelandelo**, **Leonardo da Vinči**, **Petrarka**. Zapravo, svi su oni gravitali oko Firence i to je ta renesansa. Kada je čovjek postao centar svijeta, onda su se rodile velike stvari koje su do dan-danas najvažnije stvari istorije umjetnosti. Ova predstava, zapravo, slavi čovjeka – kazao je reditelj, dodajući da predstava ima ideju da slavi život i predstavi velike životne kontre, najveću sreću i najveću tugu.

Mješovit ansambl, sastavljen od glumaca Gradskog i niškog pozorišta, generacijski raznolik, energijom je vr-

lo ujednačen i predan. **Omar Bajramspahić**, glumac Gradskog pozorišta, sa rediteljem je sarađivao nekoliko puta i kaže da je sloboda koju on daje glumcima nešto što najviše cijeni.

– Ne koči nas, pušta me i da griješim da bismo na kraju došli do onoga što je i on, ali što sam i ja želio. Večeras smo osjetili koji su to momenti na koje publika reaguje i to nam daje znak gdje da zaoštrimo ubuduće. Zaista se prelijepo osjećam u svim njegovim predstavama u kojima igram – kazao je Bajramspahić.

U predstavi još igraju: **Miloš Pejović**, **Sanja Krstović**, **Vanja Jovičević**, **Dušan Kovačević**, **Maja Vukojević**, **Cvetković**, **Pavle Popović**, **Una Lučić**, **Stefan Vuković**, **Lara Dragović**, **Evgenija Stančević**, **Dragana Jovanović** i **Dragiša Veljković**.

Scenografiju potpisuje **Valentin Svetozarev**, muziku **Goran Trajkoski**, dok je raskošne kostime radila **Marija Pupučevska**. Scenski pokret i koreografija povjereni su **Tamari Vujošević-Mandić**, asistent reditelja je **Branka Knežević**, a muzički urednik i korepetitor **Renata Perazić**. Repertoaru su se našla djela **Mocarta**, **Šuberta**, **Bakanića**, **Pjacle**, **Krajslera**, **Štrausa II** i **Brabeka**, a sve aranžmane pot-

U Tivtu održan koncert „Vienna Calling!“

Muzičko putovanje od klasike do džez

TIVAT – Međunarodni festival KotorArt Don Brankovi dani muzike organizovao je konferenciju za medije uoči ekskluzivnog koncerta bečkih umjetnika, pod nazivom „Vienna Calling!“, koji je sinoć održan u Porto Montenegro, u okviru festivala „Rubix“.

Publika je imala priliku da uživa u izvođenju ansambla Bečka platforma „K+K“, koji čine renomirani violinista **Kiril Kobančenko**, koji je ujedno i direktor Platforme, zatim violinistkinja **Aurore Nozomi Cani**, violončelista **Florijan Egner**, kontrabasista **Bartoš Siroški**, pijanista **Kristof Egner**, kao i harmonikaš **Kristijan Bakanić**. Na repertoaru su se našla djela **Mocarta**, **Šuberta**, **Bakanića**, **Pjacle**, **Krajslera**, **Štrausa II** i **Brabeka**, a sve aranžmane pot-

pisuju **Kristijan Bekanić** i Bečka platforma „K+K“.

Na konferenciji za medije govorili su **Kiril Kobančenko**, piar Porto Montenegro **Daniilo Kalezic**, pi-ar Regent Porto Montenegro **Dobrica Milić** i pi-ar KotorArt-a **Sara Lakičević**.

Kobančenko je, vrlo srdačno i za uzbuđenjem, istakao da je po prvi put u Crnoj Gori, da mu se jako dopada ambijent u kojem boravi, kao i članovi ansambla i da sa nestrpljenjem očekuju koncert.

– Večerašnji koncert je muzičko putovanje kroz klasičnu, džez, tango, gruv muziku. Volio bih da pokažem publici kako je moguće povezati bečke klasične kompozitore kao što su **Mocart**, **Šubert** u posebne aranžmane za ovaj ansambl, poznate teme ovih kompozitora aranžirati i napraviti prelijepo putovanje – kazao je Kobančenko. **R.K.**

Sa konferencije za novinare juče u Porto Montenegro

Sa nastupa

Foto: Kristo Vulović

Između valcera i tanga, otmenosti i strasti

KotorArt Don Brankovi dani muzike - Bečka platforma K+K

Mnoštvo izvođačkih praksi i tradicija bilo je sažeto u nastupu Bečke platforme K+K, u subotu 29. jula, u Domu vojske u Porto Montenegro. Ansambl je na KotorArt Don Brankovim danima muzike predstavio plesne tradicije lendlera, valcera, tanga, kroz klasičnu muziku i džez, u aranžmanima **Kristijana Bakanića**, promovirajući svoj kompakt-disk "Vienna Calling!", snimljen za izdavačku kuću Dojče gramofon 2018. godine.

Pored harmonikaša Bakanića, ansambl čine njegov osnivač **Kiril Kobančenko**, inače violinista Bečke filharmonije, zatim violistkinja **Nazomi Cani**, violončelista **Florijan Egner**, kontrabasista **Bartoš Siroški** i pijanista **Kristof Egner**.

U svom "bečkome pozivu" umjetnici su se, s jedne strane, usmjerili na austrijsko, tačnije bečko nasljeđe i djela **Mocarta**, **Šuberta**, **Štrausa II** i **Krajslera**, kompozitora koji su životom ili rođenjem bili vezani za Habzburšku monarhiju, odnosno Austro-ugarsku. Zato, selektovani repertoar u potpunosti korelira sa samim nazivom ansambla, potkrepljujući bečki "program rada" (platformu) i skraćenicu K+K kao aluziju na frazu *haiserlich und königlich* (njem. carski i kraljevski), koja se inače vezuje za bečki dvor. S tim u vezi, slušali smo aranžmane "Turskog

marša" Wolfganga Amadeusa Mocarta, solo "Lažna sunca" iz ciklusa "Zimsko putovanje" Franca Šuberta, kompozicije "Lijepi ruzmarin" Frica Krajslera, kao i poznatog valcera "Bečka krv" Johana Štrausa II. S druge strane, tekovinama bečkog dvora i aristokratije, lendleru i valceru, suprotstavljen je novi tango, argentinski ples preoblikovan u radionici **Astora Piajcole**. S tim u vezi, umjetnici su izveli Tango-etidu, u kojoj je Kobančenko svirao solističku dionicu, "Milongu za anđela" i čuveni "Ljubavni tango". Korpus novog tanga upotpunjen je i Bakanićevim originalnim djelima - Pentango i Milonga lenta.

Koncepcijska zaokruženost nastupa Bečke platforme K+K naizgled prozilizila iz, a suštinski se samo naslućuje u, dvije kompozicije istog naziva. Jer, "Rondo alla Turca" Wolfganga Amadeusa Mocarta, izveden na početku, i "Rondo à la Turk" **Dejva Brubeka**, izveden na kraju koncerta, gotovo ništa ne povezuje. Dok je Mocart svoj poznati "Turski marš" komponovao inspirisan tradicijom mehtera, janjičarskim orkestrima, Dejv Brubek svoj poznati džez standard zasnovao na aksak ritmu, tipičnom za turski folklor. Zato je upravo Bakanićeva intervencija bila zanimljiva, jer je reharmonizacijom pojačao vezu Mocartovog djela sa turskim melosom.

Boris Marković

Kiril Kobančenko

Foto: Kristo Vulović

Skaj Edwards - nježna frontwoman opila publiku

Čuveni bend Morčiba nastupio je druge večeri Rubix festivala i zajedno sa vjernim fanovima kreirao spektakularnu atmosferu punu emocije, plesa, ljubavi i radosti

Jelena Kantić

Vodena očaravajućim melodijama dobro poznatih pjesama benda Morčiba (Morcheeba), raznim osmijehom i harizmom jedinstvene **Skaj Edwards** (Skye Edwards), snenim, senzualnim i početnim ritmovima ljeta i mora, izuzetno raspoložena, raspjevana i zanjihana publika druge večeri Rubix festivala u Tivtu nadomjestila je brojnost i od samog početka pa do kraja, koji je konstantno odlagala, ispratila svaku numeru voljenog britanskog benda.

Iako prostor atraktivne scene Sinhro u Porto Montenegro nije bio ispunjen kako se očekivalo u susret večeri ili kako dolikuje imenima koja nastupaju (Morčiba i svjetski poznati DJ-evi koji svoje znanje i umijeće iz klasične muzike inkorporiraju u elektronsku **Hugo Kant** i **Frančesko Tristano**), istinski fanovi i poštovaoci Morčibinog zvuka pokazali su da kvantitet zaista nije bitan. Bilo ih je sa svih strana svijeta i svi zajedno su, sa bendom gradili atmosferu koja je bila spektakularna, puna emocije, energije i radosti, daleko od komercijalnog mejnstrima ili nabuđenih imena koja sama sebe prodaju.

Umjesto frontmenke (frontman), Skaj je pokazala da je prava "frontwoman" koja posjeduje takvu moć da svojim glasom, nastupom, energijom i šarmom ostvaru povezanost sa svakim pojedincem u publici, a od mase individua stvori zajednicu sa kojom će se izmjestiti sa tla neke teritorije i vinuti ka visinama muzike u kojima se svi savršeno razumiju i (sa)osjećaju. Snažna, jaka, ali i vidljivo skromna, konstantno nasmijana, uz povremene komentare i šale tokom koncerta, djeluje svima bliska, ne usteže se od kontakta očima i komunikacije generalno, te je tako stvorila opuštenu atmosferu punu nježnosti, povremene melanholije, romantike, ali i snage, što su svi prihvatili, neprekidno plesali i bili dovoljno prepušteni trenucima kakve samo muzika

Sa nastupa Morčibe

Foto: Jelena Kantić

može iznjediti. Pored nje, svi članovi benda imali su vrhuske solo dionice i pokazali svoje umijeće i ljepotu dobrog instrumentala, onog jakog, sa primjesama dobrog i snažnog rok zvuka...

Na sceni se pojavila u sopstvenoj kreaciji, potpuno crnoj - kratka prozirna haljina od tila, uske kožne helanke i uska majica bez rukava, čime se otkriva njena tanana silueta, dok bogatstvo karnerima akcentuje pokrete, ples i zanos, uz virtoglave štikle u kojima je moćno gazila binom, ali koje je u jednom trenutku sazula i nastavila da pleše prepuštena muzici i publici... Tu je bila i glomazna narukvica koja ima i tajno svojstvo, istovremeno služi i kao pljoska, otkrila je Skaj kada je prošlog puta nastupala u Crnoj Gori, prije šest godina na festivalu City Groove u Podgorici... Svemu tome posebnu čar je pružio šušir koji joj daje dozu mistike i naglašava neki ozbiljan i profesionalan stav, a ispod čijeg oboda Skaj zasjenjuje odblescima osmijeha i iskri u očima. Djelovala je poput balerine koja sve prisutne zanosno uvlači u svijet njene umjetnosti, snova i borbi, pa je tako i kompletan nastup bio fluidan, prozračan, lagan i hipnotički

Evidentan je dobar dizajn svjetla uz propratne efekte, kao i dobro ozvučenje, te savršeno skrojen repertoar, dok je glas, instrumental i energiju nepotrebno komentarisati... Dobro poznatim pjesmama kao što su "Enjoy the Ride", "Otherwise", "Blood like lemonade", "Oh, Oh, Yeah", Morčiba širi pozitivne vibracije, postavlja ritam, podstiče slobodu i podsjećna na ljepotu momenta i neponovljivog života. Iako djeluje lagan, baršunast, ljetnji i nježan, vokal Skaj Edvarda krije veliku snagu i obiluje sposobnostima koje demonstrira uz konstantne

osmijehe. Skaj je publiku učila da pjeva, da se njiše, tražila ritam pljeska dlanova, podsticala ih da pjevaju refrene, a u jednom momentu bio je tu i čuveni lepršavo i sporo ustajanje, kao i blicevi sa telefona okrenutih ka nebu. U toj razmjeni i komunikaciji sa postavkom benda, publika je posebno glasno pozdravila članove porodice koju na bini i u bendu predvodi Skaj: njenog supruga basistu **Rosa Godfrija** i sina **Džega Mekena Gordona** (Jaega Mckenna-Gordon) za bubnjevim.

Publika ispratila svaku pjesmu: Sa nastupa Morčibe